

om Banerne kunde have været paabegyndte før, er jo dog Tidspunktet for deres Fuldendelse ikke udsat, og jeg vil navnlig gjøre opmærksom paa, at de kontraktmæssig skulde være færdige til 1ste Juli 1874. Den eneste Indrømmelse, jeg har gjort, er den, at jeg har erklæret, at jeg ikke vil gjøre Ansvar gjældende, naar det maatte vise sig, at det, skjøndt der er anvendt al Flid og Udholdenhed paa at skaffe Arbeidet færdigt, dog ikke skulde være muligt for Entreprenurerne at faae det færdigt netop til den nævnte Dag. Man maa heller ikke overse, at det væsentligt var af finansielle Hensyn, at Arbeidet igror blev udsat, thi de Herrer ville erindre, at jeg for mit Bedkommende erklærede mig parat. Det var, som sagt, væsentlig finansielle Hensyn, der da bleve gjort gjældende for Udsættelsen, hvilke Hensyn jeg dog ikke finder Anledning til her at optage til Forhandling. — Den ærede Drdsfører fremsførte dernæst visse Betænkeligheder over for Østjerg Havn. Det forekommer mig imidlertid ikke at være heldigt, at man paa en Maade vil tage Entreprenuren i Forsvar over for Regjeringen. Jeg skal indskrænke mig til ikke at anlage nogen af Parterne, men jeg vil kun sige, at det er høist ubilligt at dolere over, at der ved et Arbeide, som er det første af den Slags her i Landet, er blevet Spørgsmaal om at gjøre Forandringer i Planen, som Erfaringen har vist være nødvendige eller i alt Fald ønskelige. Der forelaa, saa vidt jeg mindes, for Udvalget ifjor en Fremstilling fra min Haand af, hvort disse Forandringer bestaa. Skulde der imidlertid være Noget at indvende derimod, skulde man ville paalægge Regjeringen et særdeles Ansvar herfor, maa virkelig dette ærede Thing finde sig i at dele dette Ansvar med mig. Det er nemlig en Kjendsgjerning, som ikke kan fragaas, at man i 1868 trængte saa stærkt ind paa Regjeringen for at faae disse syd- og vestjydske Jernbaner tilligemed Østjerg Havn fuldførte, at der ikke kunde være fornøden Tid til omhyggeligt og nøiagtigt at undersøge alt det, som maatte være undersøgt saaledes, naar man skulde have undgaaet disse Forandringer i Planen, hvilke dog indskrænke sig til Forstærkninger og deslige i den engang vedtagne Plan. Hvad angaar den ærede Drdsførers Bemærkninger om Havnens Størrelse, vil jeg bemærke, at jeg vilde ønske, den maatte vise sig at være for lille. Dette kunde kun være til stor Glæde for mig og, som jeg tør forudsætte, ligeledes for det ærede Thing, saa meget mere, som det vilde være den letteste Ting af Verden at udvide Havnen, hvis der skulde findes Anledning dertil. Ærede Medlemmer, som kjende Noget til dette Arbeide, og navnlig den ærede Drdsfører, som har set det, ville nemlig ikke være uvillende om, at den ene Side af Havnen og da navnlig den, der reider imod Land, ikke nu er beskyttet ved nogenformhelt Rai. Der er altsaa slet ikke nogen Bæmselighed ved at grave Banken

hørt, som ender Havnen i dens nuværende Stillelse, at opføre en Rammur, og paa den Maade at udvide Havnen. For Dvrigt tør jeg vel ikke nu med absolut Bestemthed sige, om Havnen er dobbelt saa stor som Helsingørs Havn, fordi jeg ikke mindes det; men hvad jeg tør sige med Bestemthed, er, at den er større end Helsingørs Havn. Det skulde imidlertid, som sagt, være mig en stor Glæde, og jeg tror ligeledes, det vilde være Thinget en stor Glæde, hvis der skulde være Spørgsmaal om at bevilge yderligere Midler til at udvide denne Havn, thi det vilde jo være det bedste Bidnesbyrd om, at Tanken i det Hele taget har været heldig, og at den er bleven fulgt af et lykkeligt Resultat. — Det ærede Medlem for Hølstebro (S. Madsen) fremsførte adskillige Bemærkninger angaaende den Tanke, der er den ledende med Hensyn til den vestjydske Jernbanes Driftsanlæg, om jeg saa maa sige, idet man vil gjøre Struer til Endepunktet. Det ærede Medlem maa imidlertid nøies med at have henledet min Opmærksomhed derpaa; thi det er for meget forlangt af mig, at jeg, da han hverken har givet Udvalget eller mig nogen Anledning til at undersøge dette Forhold nærmere, skulde kunne svare strax derpaa. Jeg vil kun sige, at det, saaledes som Forholdet ligger for, forekommer mig naturligt at vælge Struer som Havneplads og som en Plads, der efter al Sandsynlighed vil have ikke liden Betydning, navnlig for det Limfjorden imod Nord tilgrændsende Land. Det forekommer mig, at ligge ganske naturligt for, at man vælger Struer som Udgangspunkt baade for den østlige og for den vestlige Bane. At Hølstebro derved skulde blive noget mindre vel stillet, bør man naturligvis sige at undgaa, hvis man kan, men dette henfører til et Spørgsmaal, som ikke nu for Tiden foreligger, nemlig til Spørgsmaalet om Driftsplanen. Skulde det imidlertid ikke være muligt at undgaa noget Saadant, kan jeg ikke se rettere, end at Hølstebro ligesom saa mange andre Byer maa finde sig i ikke at vedblive at beholde den begunstigede Stilling, den nu har. Jeg anser det, som sagt, for en given Ting, at det for Diebliffet maa anses for at være det Rette, at vælge Struer som Havneplads til Udgangspunkt, eller rettere, om man vil, til Endepunkt for den vestjydske Bane; men jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg i alt Fald ikke skal have glemt de Bemærkninger, han her har fremsført, naar Spørgsmaalet om Driftsplanens Fastsættelse kommer til at ligge for. Det er jo væsentlig der, at de Bemærkninger, han fremsførte, ville finde deres Anvendelse. — Angaaende de af mig til § 26 stillede Forslag skal jeg kun udtale, at jeg er tilfreds med de Bemærkninger, den ærede Drdsfører har fremsført derom. Jeg skal altsaa i Genhold dertil og i Genhold til de Skrivelser, som ere aftrykte i Betænkningen, tillade mig at anbefale det ærede Thing at vedtage dem.